

непосрѣдствено орждие на страшното злодѣяние. На този въпросъ, основаващъ се на сѣдебното слѣдствие, обвинителната власть има пълна възможность да отговори положително, категорически, което не допуска никакво съмнѣние. Человѣкътъ, който е хвърлилъ вториятъ урядъ, не се намира въ числото на подсѣдимитѣ. Той не е прѣдаденъ на вашия сѣдъ, но е познатъ; той свърши смѣтките си съ земния животъ — той умрѣ подъ лъжливото име Ельниковъ отъ рани, които получилъ при избухването. Смъртъта го избави отъ оградата на подсѣдимитѣ и законното възмездие, но тя не избавя менъ отъ необходимостта да докажа прѣдъ васъ, че двамата физически виновници на злодѣянieto сж познати: единиятъ отъ тѣхъ е подсѣдимиятъ Рисаковъ, а другиягъ, който умрѣ, се наричаше Ельниковъ. Вие помните, милостиви Господа, че отъ показанията на свидѣтелитѣ за обстановката на втория избухъ, който стана въ гжстата тѣлпа, която се била събрала около Монарха, произтича несъмнѣно заключение, че человѣкътъ, който е хвърлилъ втория урядъ, стоелъ близо до Господаря Императора. Дѣйствително, свидѣтелътъ Павловъ видѣлъ человѣка, който е стоелъ близо до Господаря, да хвърли нѣщо въ краката му, високо да махне съ ржцѣ, слѣдъ което се чуло второто избухване. Като се взремъ въ тѣзи условия, при малкото разстояние между този, който е хвърлилъ втория урядъ и Господаря Императора, дожда и друго очевидно заключение: този, който е хвърлилъ втория урядъ, не е могълъ да избѣгне да не бѣде нараненъ, не е могълъ да не пострада отъ избуха: той е стоялъ твърдъ близо до своята жертва да не